

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

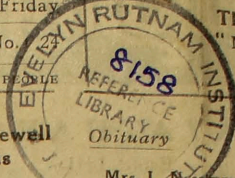
Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 13th JUNE, 1986 No.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukoddai.

Mrs. L. Neelamma Gnanaprasam

Uduvil Girls' College — Prize Giving

The Annual Prize-Giving of Uduvil Girls' College came off last Saturday the 6th of June. It was held in the College Hall presided over by Miss C. V. Selliah the Principal. It commenced with the prayer led by Rev. D. C. Ratnasingham followed by the hymn "Land of our Birth". Rt Rev. Dr. B. Deogupillai delivered the Prize Day address and Mrs. J. T. Chelliah former Principal of Chundikuli Girls' College gave away the prizes. Miss Dilanthi Rajoo proposed a vote of thanks.

The following are extracts from the Principal's Report.

Education for Peace and Justice:

A Consultation on the theme "Educating children for Peace" was held in 1980 in West Germany, attended by 85 Participants active in Christian work with children and youth in Sweden, Switzerland and the United States.

As a starting point for the deliberations, the Consultation took the reflections of the WCC at its Assemblies (notably Nairobi) as well as the communique of the two German Churches delivered on the 40th Anniversary of the outbreak of the Second World War.

Since this Consultation, there has been a broad consensus in favour of urging Churches through their educational institutions to participate actively in the work of achieving peace and an increasing realisation that peace cannot be left exclusively to political leaders.

We should concede that there are many limitations to a pedagogic approach to Peace and Justice, the most important of which is that pedagogy cannot solve the problem of structural violence by which is meant the living and dwelling conditions hostile to the child's development.

Our children see the world around, rife with troubles. Ours is a world in which human beings exploit, oppress and tread upon other human beings. We live amidst suffering, disunity and children are exposed to a turbulent climate. The insecurity and turmoil which disrupt the very stability of life has made the majority of the world's population yearn for peace.

"Peace is not the absence of war. It is a virtue, a state of mind, a disposition for benevolence, confidence and justice", said Spinoza, the 17th Century Dutch Philosopher. It is unrealistic for us to think that school children will discover this for themselves without the impact on them, in the class

room of the personality of a motivated teacher and at home, of a dutiful parent.

The kind of peace which we desire that our children should want for themselves, is not merely the absence of mortar shells exploring or machine guns stuttering but more positively the qualities of justice, freedom and fraternity.

The life of the home, the example parents set and the ideals they inspire are equally important for the child as the efforts at school. There must be a serious commitment on the part of the parents to make the school's efforts a working reality.

Many years ago, Dr. D. T. Niles of revered memory, made an effort to initiate discussions at the Ceylon Christian Teachers, Guild Conferences on how best moral concepts and values could be imparted in the class room in the teaching of secular subjects as History, Economics, Government, Physics, Biology, Aesthetics etc, with the teacher not confining herself or himself to the dry bones of the syllabus.

Science subjects today could well be used by the motivated teacher not merely to project to the students the promises of science and technology for the future but also to warn students against 'technological idolatry' which forgets God and treats something within creation as the Creator.

"Technological idolatry", as students will be able to learn, is not confined only to the sphere of arms which destroy but even is carried now, to the field of agricultural development which is meant to create, the "Green Revolution" in Asian countries created the capitalist class of farmers who almost destroyed the peasantry by buying up their lands with their new found wealth. Economic growth there was, but not economic justice.

Obituary

Mr. E. W. Devasagayam

The death occurred on Tuesday the tenth instant of Mr. E. W. Devasagayam retired Customs officer. He was a member of the Araly church for many years.

The funeral took place at the residence of his daughter Mrs. Shanthi Handy in Colombo on the tenth instant at 4.30 p.m.

He leaves behind besides his wife Mani (née Evarts) Shanthi Handy and Sbnitha Nesarajah (daughters) and Harichandran and Manokaran (Sons) three grandsons and two grand daughters.

Jaffna College bids Farewell to the Rajasinghams

Mr. A. Rajasingham who had served Jaffna College as Mathematics teacher for thirty-three years and as Vice Principal for eighteen years was accorded a farewell by the College on Monday the 9th inst. Mr. and Mrs. Rajasingham were taken in procession from the College Flats with band music. They were garlanded at various points by students, teachers and minor employees. As the procession approached the Primary School they were received with kolladdam and kummi.

The Students' Council conducted the farewell in the Junior School Hall. Mas. Benjamin Yogachandran and Mas. K. L. Pratheepan spoke on behalf of the students. A farewell song was rendered by the Tamil Choir. Miss Keshini Das read the Address paper. Mr. A. Kadirgamar the Principal thanked Mr. Rajasingham for the assistance he rendered to him in running the school.

The Staff organized a farewell lunch on the same day. Miss M. S. Elias the President of the Round Table presided. Mr. V. Selvaratnam a former student and colleague of Mr. Rajasingham spoke on behalf of the teachers. He said that Mr. Rajasingham was a Mathematics teacher par excellence and a dependable friend. Mr. Rajasingham in his reply said that he was over whelmed by the sincere sentiments of love and gratitude expressed by the College community. He loved Jaffna College and rejoiced when the college was triumphant and wept when the college was in doldrums. The function came to an end with singing of "Come let us to our College give the honour which is due".

Jaffna Institute for Evangelists and Lay Training Celebrates its Anniversary

The Jaffna Institute for Evangelists and lay training which was formally inaugurated in 1983 conducted the Institute Day on Tuesday the 10th inst. which also marks the first anniversary of the commencement of the resident student classes. The function began with a praise service led by Rev. S. P. Jeyasingham. Rev. K. P. Govindaraj, Minister of the St. Peters Methodist Church, who was the Chief Guest of the function hoisted the Institute flag. It was followed by a public meeting at which the resident students now thirteen in number staged a play depicting the life at a Theological Institute.

This was followed by a tree planting ceremony at which many of the lecturers and pastors participated. A new Volley Ball Court

FIRST DEATH ANNIVERSARY

Duke Albert Thirunesasingham Joseph (Bertie)

Called to Rest 19-6-1985

TREASURED THOUGHTS
AND PRECIOUS MEMORIES
OF YOU
DEAREST DADDA

Affectionately remembered by
your loving wife children and
loved ones.

Poopathy Pawanam,
Kondavil East.

was declared open for the use of the students by Rev. K. P. Govindaraj. A friendly Volley ball match Students Vs. Pastors was played. It is expected that the construction of Staff Quarters and the students Hostel Block will be started soon.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது]

“நிதி ஐனத்தை உயர்த்தும்! பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலர் 146 /

13-6-86

[இதழ் 24]

“நிங்காதிரும் என்நேச கர்த்தரே”
“Abide with me”

செய்தி

செஞ்சிலுவை அடையாளங்கள்

கிறிஸ்தவ உலகில் யாவராலும் மிகக் அருமையாய் மதிக்கப்பட்டுப் பாடப்பட்டு வரும் இப்பாடல், விக்டோரியா அரசிக்கு மிகுந்த ஆழதலை அருளிய கீதம். இவ்வாற்றின் முன்னைய தலைமை அமைச்சர்களின் சிறந்தவரான கிளாட்ஸ்டன் இக்கீதத்தை அடிக்கடி பாடி ஆழதல் பெற்றார். எண்ணற்ற மக்கள் தனித்தனியாகவோ, குடும்பங்களிலோ இக்கீதத்தை அடிக்கடி பாடிவருவதுண்டு.

இக்கீதத்தை இயற்றியவர் ஹென்றி பிரான்சிஸ் லைட் என்ற ஆங்கிலேயக் குருவானவர் (Henry Francis Lyte). இக்கீதம் 1845ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 16ஆம் திகதி இயற்றப்பட்டது.

இக்கீதம் இயற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை அறிவது கலலது. இக்குருவானவர், ‘டொர்பை’ (Torbay) என்ற குடாக் கடல் பக்கமுள்ள பிரிக்கலாம் (Brixham) என்ற கிராமத்திற்குக் குருவாயிருந்தார். இக்கிராமத்தின் மீனவர்களுள் வெகு சிரமத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் ஊழியம் புரிந்துவந்தார். நாளைடைவில் இவரை உடல் நலம் கெட்டுப் போய்விட்டது. கசநோயால் பாதிக்கப்பட்டார். வைத்தியர் இவரைப் பரிசோதித்து, உடனே பிரான்ஸ் தேசத்தின் தென்பாகத்திலுள்ள நைஸ் (Nice) என்ற கடற்கரைப் பட்டணத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமெனக் கூறினார்.

நவம்பர் 16ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை தாம் நேசித்து வந்த சபை மக்களுக்கு மாலை ஆராதனையில் தம் பிரியானிடப் பிரசங்கத்தைச் செய்து முடிக்கப்பின், கடற்கரையோரமாக உலாவி வந்தார். குரியன் மறைந்துகொண்டிருந்தது. மேல்வானம் செல்வானமாயிருந்தது, மலைக் கதிரவனின் கதிரவன் கடலிற் பட, கடல் நீரின் நிறம் மாறப்பட்டுக் கண்டொள்ளாக் காட்சியளித்தது, சற்றுநேரம் கடற்கரை மண்ணில் உட்கார்ந்து தாம் பிரான்க்குப் போனபின் திரும்புவது நிச்சயமன்று என எண்ணி மனம் கொந்து, கடவுளை நோக்கி, “உலக மக்களுக்கு மிகுந்த ஆழதலைக் கொடுக்க தக்க ஒரு பாடலை இயற்றக் கிருமபயைத் தாரும்” என்று மிகக் ஊக்கமாகச் செபித்து விட்டுத் தமது வீட்டிற்குப் போனார் விட்டைச் சேர்த்ததும்

யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலுள்ள மருத்துவ மனைகளின் கூரைகளின் மீது செஞ்சிலுவை அடையாளங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன. அண்மையில் யாழ்ப்பாண மருத்துவ மனையின் மீது இராணுவ விமான தாக்குதலால் குண்டு விழுந்ததையடுத்து அதிசாரிகள் இந்த நடவடிக்கையை எடுத்து வருகின்றார்கள்.

ஐக்கிய இறையியல் கழகம் முதலாம் ஆண்டு நிறைவு விழா

கிறிஸ்தவ சேவ ஆச்சிரமத்திற்கு அண்மையில் நிறைவுப்பட்ட ஐக்கிய இறையியல் கழகத்தில் முதலாம் ஆண்டு நிறைவு விழா, கடந்த செவ்வாய் (10-6-86) பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு, கல்லூரி வளாகத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

தொடக்க வழிபாடு. அருள்திரு. S. P. ஜெயசிங்கத்தால் நடத்தப்பட்டது. கல்லூரியின் கொடியை, அருள்திரு. K. P. கோவிந்தராசா ஏற்றி வைத்தார். மாணவர்களின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இறுதியில் காப்பந்தாட்டம், போதகர்மாருக்கும், மாணவருக்கும் இடையில் நடைபெற்றது. நமது போராய் அருள்திரு. ஜே. அம்பலவாணரின் ஆசியுடன் விழா இனிது முடிவுற்றது.

தமது அறைக்குட் பிரவேசித்து இந்த அருமையான கீதத்தை எழுதி முடித்தார். இதன் கடைசிச் சரணத்தைக் கவனியுங்கள்.

“Hold thou thy Cross before my closing eyes;
Shine through the gloom, and point me to the skies;
Heaven's morning breaks, and earth's vain shadows flee;
In life, in death, O Lord, abide with me.”

“நான் சாகும் அந்தகார

நோத்தில் உம் சிலுவையைக் காட்டும்

சாஷையில் வினசோதி விசி, மருள் நீக்கி

வாழ்விலும் சாஷிலும்

என்னோடும்.”

[C.S.I. யாழ்ப்பாண ஆதீனம் பாட்டுப் புத்தகத்தில் 31ஆம் ஞானப் பாட்டைத் திரும்பத் திரும்பப் பாடி மனனம் செய்வது கலலது.]

(ஆ-ர்)

சிறுகதை :

பேராசை பெருந்தரித்திரம்

— ந. தேவதாஸ் —

ஒரு சிற்றூரிலே ஒரு கணவனும் மனைவியும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இவர்கள் முதுமையும் ஏழைகளாகவும் இருந்தனர். கணவன் ஒவ்வொருநாளும் காட்டிற்குப் போய் விறகு வெட்டி விற்பது, அதில் வரும் வருமானத்தில் தன் மனைவியோடு வாழ்ந்து வந்தான். ஒருநாள் அவன் வழமை போல் மணவெட்டியையும் கோடா விலையும் தூக்கிக்கொண்டு மரம் வெட்டப் புறப்பட்டான்.

சிற்று நேரம் மரம் வெட்டியபின், தாகராயிருந்ததால் ஆற்றைக்கீழைப் புறப்பட்டான். ஒரு ஆழ தென்பட்டது. அங்கு போய் ஆறும் நீரை அள்ளிப் பருகினான். தண்ணீரைக் குடித்தவுடன் திடீரென்று 30வயது இளைஞனாய் மாறிவிட்டான். மேலும் பருகினான். இப்போ 20வயது இளைஞன் ஆனான். தனக்கு நேர்ந்த அதிசயத்தைத் தன் மனைவியிடம் சொல்ல தன் வீடு போனான், அவன் மனைவி அவனைப்பார்த்து, “வீயா?” என்றாள். தனக்கு நேர்ந்த அதிசயத்தை அவன் சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட அவன் மனைவி “அந்தக் குளம் எங்கே இருக்கிறது?” என்றாள். அந்த இடத்தை அவன் கூறியதும், அவள் உடனே

அந்தக் குளத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டாள். சிறிது நேரத்தின்பின், தன் மனைவியைக் காணவில்லை. யென் அவளைத் தேடித் கொண்டு புறப்பட்டான் கணவன். குளத்தடியில் அவளைக் காணவில்லை. அவன் அங்கும் இங்கும் திரும்ப பார்த்தான், அவளைக் காணவில்லை, ஆனால் ஒரு குரல் கேட்டது. அந்தக் குரலை நோக்கித் திரும்பினான். அங்கே ஒரு குழத்தை ஆற்றங்கரையிலே படுத்திருந்தது.

அக்குழத்தைப் பேசினது. என்னவா, என்னைத் தெரியவில்லையா? நான்தான் உன் மனைவி. நீ சொன்னபடி இந்தக் தண்ணீரைக் குடித்தேன். 20 வயது யுவதியானேன் மீண்டும் என்ருது பேராசை வரவே தண்ணீரை இன்னும் குடித்தேன். 10வயது பிள்ளை ஆனேன். மீண்டும் ஆசைவரவே தண்ணீரைக் குடித்தேன். பச்சிளங் குழந்தையானேன். பேராசை பெருந்தரித்திரம் என்பதைத் தன் குட உணர்ந்துவிட்டேன். என்று கூறினாள். இனி என்ன செய்வது? ஆழமாகப் பச்சிளங் குழந்தையைத் தூக்கியவாறு வீடு நோக்கிச் சென்றாள் அவ் விறகு வெட்டி. ஆம் அந்த இளைஞனாகிய விறகுவெட்டி!

தியானம்

நீமையினின்று எங்களை விடுத்திருக்கும்

நீமறைப்பாடம் :

ஆதித்யாகமம் 28 : 10-19

ஆசியாவிலுள்ள அனைக பழங்குடி இனத்தினர் தனித்து விடப்பட்டது போன்று உணர்ச்சிமயமாய். எங்கே தெரழிந்தாராகவும், இராணுவ தளவாடங்களும் தங்கள் ஸ்ரீலங்கா நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளுமோ என்ற பய உணர்வுடனேயே இருக்கின்றனர். பழங்குடியினர் கவிஞர்களும், ஓவியர்களும் விடுதலைக்காக வாஞ்சித்துக் கதறுகின்றனர்.

நிலத்தினால் பேசமுடியுமானால் அது எங்களுக்குமாகப் பேசும் எங்களைப் பேசுவே அதவும் கடந்த வருடங்கள் எங்களை ஸ்ரீலங்காக்கும் வாழ்வுப் பிணைப்பை மேலும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன என்று கூறும்.

எங்கள் உணர்ப்பே ஆதரவு இன்றுள்ள நிலமாக்கியது அது அளித்த விளைச்சலே எங்கள் களுக்கு உயிருட்டியது நாம்மும் நிலமும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றோம்!

— கவிஞர் (பிரிப்பென்ஸ்)

பாண்டேரக் இனத்தவரிடையே வலங்கெளவிகள் பரம்பரைச் சொத்தாக மதிக்கப்படுகின்றன. எல்லாவித உலகப் பொருட்களிலும் அதவே அதிக விலைமதிப்புடையது, வரம்பு வரையற்றதொன்றாக வருவதுபோல இதைச் சொத்த பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்தவரும், இதவே உயிர். அதன் தொடர்ச்சி ஒவ்வொரு தலைச் செய்தாக ஒரே விளைவுதான் : மரணம்.

— பாண்டேரக் (பிரிப்பென்ஸ்)

மிஷனரி பணியாளர்கள் எங்கள் கண்ணை வானத்தை நோக்கி ஏறெடுக்கச் சொன்னார்கள். நாம் கள் மேலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது எங்கள் கர்ட்டியிலுள்ள நிலம் பற்போய்விட்டது

— மேரி (நியூசிலாந்து)

மரணம்

கொழும்பில் உள்ள ஆர்ச்சிபிஷப் J. J. ரூனப்பிரகாசம் அவர்களின் தாயாரும், காவஞ்செறி தபாற்கத்தேரர் அதிபர் திரு. H. தம்பாரப்பிள்ளை ரூனப்பிரகாசம் அவர்களின் அன்பு மனைவியாருமாகிய திருமதி. L. தேசம்மா ரூனப்பிரகாசம் கடந்தமாதம் 2ஆம் திகதி (2-5-86) காலமறாநார். இவர் மரிக்கும் போது 85வயது உடையவராய் ருந்தார்.

மேமாதம் 8ஆம் திகதி, தென்கிழையில் உள்ள கிறிஸ்து நாதர் ஆவலத்திடி, அன்னார் இறுதியாராதனை நடத்தப்பட்டது இச்சபைக்குடில் உள்ள கல்வறைத் தேரட்டத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

திருமதி. ரூனப்பிரகாசம் கிறிஸ்தவ பத்தியும், உறுதியான விசுவாசமும் உடையவராய் திகழ்ந்தார். இவரின் இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளும் தேவ ஊழியத்திற்குத் தம்மை ஒப்படைத்தது இவரின் விசுவாச வாழ்க்கைக்குத் திருந்த சான்றுகளும்.

இவரின் பிரிவாக் தயவுறும் ஆர்ச்சிபிஷப் J. J. ரூனப்பிரகாசம், அருள்திரு. E. J. ரூனப்பிரகாசம், அரங்கனில் குடும்பவிக் ஆகியோருக்கு எங்கள் அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

மணி வாக்கு

புக்கார், டி. வாஷிங்டன்

கந்தாவே, எங்களுக்கு இரங்கும், உமக்குக் காத்திருக்கிறோம்; தேவரீர் காலையில் அவர்கள் புயமும், இக்கட்டுக் காலத்தில் எங்கள் இரட்சிப்புமாய்கும்.

— ஏசா, 33:2

உதயதாரை

“கொடுங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்”

நமது சபைகளில், வருடாந்த நன்றிப் படையல் ஆராதனையும் விற்பனவும் விழாவும் நடைபெறும் இந்நாட்களில், நாம் மறுபடியும் கிறிஸ்தவ கொடையைப் பற்றி, ஆழமாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட நம்மை ஆயத்தஞ் செய்வது நல்லது.

கடவுளின் திருப்பணி நமது சபைகளில் தொடர்ந்து நடைபெற இறையாசு நமது பகுதிகளில் நிறுவப்பட, எடுக்கப் பட்டுவரும் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளிக்கு முகமாக, நாம் நமது மாத வருமானத்தில் பத்தில் ஒரு பகுதியைக் (தசமபாகம்) கொடையாகக் கொடுத்துவது நல்லது.

தசமபாகம் கொடுக்கும் முறைமை மோசேயின் சட்டமெனச் சிலர் புறக்கணிக்கின்றனர். மோசேக்கு முன் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த ஆபிரகாம் இம் முறைமையைக் கடைப்பிடித்தார் (ஆதி. 14:20) எனக் காண்கிறோம். இந்த முறைமையையாவது பின்பற்றி, முகமலர்ச்சியுடன் கொடுக்கக் கற்றுக்கொள்வது நல்லது. எம்பெருமானே இந்த முறைமையை அங்கீகரித்தார். (மத் 23:23) இவ்விதம் மனமுவந்து கொடுப்பவர்கள் மேல்தான் கடவுள் அன்பு கூருகிறார். நமது வருமானத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு, கடவுளின் பணிக்காகக் கொடுப்பது இறைவனின் திருவுளச் சித்தமாகும் (மல் சியா. 3:10).

இந்த நியதியின்படி நடந்தால் நமக்கு ஆன்மீக நன்மைகள் கிடைக்கும். நமது சபைகளில் பணக்குறைவு இராது. இறைவனின் திருப்பணி நமது சபைகளினூடாகத் தங்கு தடையின்றி மேலோங்கி வளரப் பேருதவியாயிருக்கும். இதனால், நமது சபைகளின் வாழ்வும் செழிக்கும். (நீதி, 3:9, 10).

நமக்குரிய அனைத்தையும் இறைவனே நமக்களித்துள்ளார். அவரே நமக்குச் செல்வத்தையும் அதனைச் சம்பாதிப்பதற்குரிய பெலனையும் தந்துள்ளார் (உபா. 8:17, 18). ஆகவே, 'எல்லாம் உம்முடையன, உம் கைகளினின்று நாங்கள் பெற்றுக்கொண்டதையே உமக்குத் திரும்பக் கொடுக்கிறோம்' 1நாள். 29:14 எனத் தவிரசனுடன் நாமும் சேர்ந்து சொல்லத் தக்கவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஆகவே, கடவுளுக்குரியதை மனவருத்தத்தோடோ அல்லது கட்டாயத்தினாலோ கொடாமல் முகமலர்ச்சியோடு கொடுங்கள். இதுவே இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் (2கொ. 9:7). ஒருவன் உண்மையான ஆர்வத்தோடு கொடுத்தால், அவன் தன்னிடம் உள்ளதற்கேற்றபடி கொடுப்பதைக் கடவுள் ஏற்றுக்கொள்கிறார். நம்மிடம் இல்லாததை அவர் எதிர்பார்ப்பதில்லை. (2கொ 8:12).

“கொடுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அமுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து விழும்படி நன்றாய் அளந்து உங்கள் மடியில் போடுவார்கள். எந்த அளவையால் அளப்பீர்களோ, அதே அளவையால் உங்களுக்கு அளக்கப்படும்” —

“இலவசமாய்ப் பெற்றீர்கள் இலவசமாய்க் கொடுங்கள்”

ஆஸ்திரிய நாட்டின் புதிய குடியரசுத் தலைவர்

ஆஸ்திரியாவின் புதிய குடியரசுத் தலைவராக, முன்னாள் ஐ. நா. செயலர் ரூர்த் வால்ட் ஹெய்மின் அவர்கள் மக்களால்

தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். திரு. வால்ட் ஹெய்முக்கு எதிராக சர்வதேச மட்டத்திலும் உள்ளாட்சியும் சூத இயக்கங்கள் எதிர்ப்பிரசாரங்கள் செய்து வந்த போதிலும், இவர் வெற்றி பெற்றத குறிப்பிடத்தக்கது.

எல்லா நாடுகளையும் ஒருவிதமான பேய் பிடித்து ஆட்டுவதில்லை. நம் நாட்டை சாதிப்பேய் இணைப்பேய் பிடித்து ஆட்டுவது போல். தென் ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா நாடுகளை நிறப்பேய் பிடித்து ஆட்டுகிறது. அந்நாடுகளில் பேய் குடியேறிய வெள்ளையர்கள் கறுப்புநிறமுள்ள நீக்ரோக்களை வெறுத்தார்கள். நீக்ரோக்களும் மனிதவர்க்கத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணமே அவர்களுக்குக் கிடையாது. நீக்ரோக்கள் செய்தபாவம் அவர்கள் கறுப்புநிற முள்ளவர்களாய் பிறந்திருப்பதே. வெள்ளையர்கள் இந் நீக்ரோக்களைப் பிடித்து, ஆடுமாடுகள் விற்பது போல விற்பதுண்டு. இந் நீக்ரோக்களை விலை கொடுத்தவாங்கிய வெள்ளையர்கள், அவர்களைத் தங்கள் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும்படி வைத்தே கொள்வார்கள்.

ஒரு சமயம் ஒரு நீக்ரோ வேலைக்காரனை அவனுடைய வெள்ளை எஜமானன் அடிஅடி என்று அடித்து வெளியே விரட்டி விட்டான். அவன் அடி தாண்டியுடியாமல் தெருவில் மயக்கம் கொண்டு விழுந்து விட்டான். சாகும் தறுபாயிலிருந்த அவனைக் கண்ட ஒரு பரோபகாரி அவனைத் தன் வீட்டிற்கு கொண்டு போய் மருந்து கொடுத்து சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்தி ஒரு நல்ல வேலை பார்த்துக் கொடுத்தான். தனக்கு நல்லவனாம் பிறந்தவிட்டதென்று எண்ணி, சந்தோஷமாகத் தன் வேலையைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த எஜமான இவனுடையசமய எஜமானன் கண்டு விட்டான். உடனே, அந்த எஜமானன் இவனைப் பிடித்து, தன்னை வீட்டுத் திருட்டுத் தனமாக ஓடிவந்து விட்டான் என்று அவன் மேல் குற்றம் சாட்டி அவனை அக் குற்றத்திற்காகச் சிறையிலடைக்கவும் ஏற்பாடு செய்து விட்டான். நீக்ரோக்கள் எவ்விதம் நடத்தப் பட்டார்கள் என்பதற்கு இன்னொரு உதாரணம், ஒரு வெள்ளை எஜமானின் மகன் ஒரு நாள் தனது குதிரைகளில் ஒன்றை அடிப்பதற்காக தன் கையிலிருந்து சவுக்கை ஓங்கினான். குதிரை சவுக்கைக் கண்டதும் வெறித்து சிறுக்கமேல் பரடப்போயிற்று. பக்கத்தில் நின்று இதைப் பார்த்துக்

கொண்டிருந்த நீக்ரோ அடிமை, தன் எஜமானின் மகனைப் பார்த்தான். “ஐயோ, குதிரையை அடிக்காதே, அது பொல்லாத குதிரை” என்று அவன் எச்சரித்தான். இப்படி நல்லெண்ணத்தோடு எச்சரிக்கை செய்துகூட சின்ன எஜமானுக்குப் பிடிக்கவில்லை. உடனே சின்ன எஜமானன் தனக்குட்பெய்யுடைய எஜமானிடம் சொன்னான். பெரியமன கபடைத்த பெரிய எஜமானன் என்ன பண்ணினான் தெரியுமா? தன்மகனுக்கு புத்தி சொன்ன குற்றத்திற்காக, அந்த நீக்ரோவை மரத்தோடு கட்டி வைத்து, தன் மகனைப்பார்த்து, “உன்னைவிடக் குமவரை அவனை சவுக்கினால் அடி” என்றான், சின்ன எஜமானும் அப்படியே அடித்தான்.

நீக்ரோ அடிமைகளை விற்கும் போது கூட இந்த இரக்கமற்ற வெள்ளையர்கள் புருஷனையும், மனைவியையும் சேர்த்து ஒருவனுக்கு விற்பது கிடையாது. புருஷனும், மனைவியும் சேர்த்து ஒரே டத்திலிருந்து வாழ்வது வெள்ளையர்களுக்கு மாதிரிம் உரியது, நீக்ரோக்களும் அப்படி சேர்ந்து வாழ ஆசைப்படுவது இயற்கைக்கு விரோதமென்று நினைத்தார்கள் போலும். புருஷனும் ஒருவனுக்கு விற்கிறது மனைவியை மற்றொருவனுக்கு விற்கிறது. பிள்ளைமூன்றுவது ஆசாமி ஒருவனுக்கு விற்கிறது. ஒருசமயம், அடிமையை ஏற்றிக் கொண்டு போன கப்பலில் ஒரு அடிமைத் தாயும், பிள்ளையும் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருப்போருள்ள, தாய் தூங்கிக் கொண்டிருந்த சமயம் பார்த்து, பிள்ளையை எடுத்து ஒரு வியாபாரிக்கு விற்பதுவிட்டார்கள். சிறிது நேரம் சென்று தாய் எழுந்திருந்து பார்த்தாள். தன் பிள்ளைமகன் காணவில்லை, வியாரித்தான், அவனுடைய பிள்ளையை விற்பதுவிட்டார்கள் என்று அவளுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவன் உள்ளம் துடித்தது. தன் பிள்ளை போன பிறகு உயிரைவத்திற்குப்பதில் பிரயோசனம் இல்லையென்று தீர்மானித்துக் கொண்டு உடலிலிருந்து குதித்து தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டாள்.

(தொடரும்)

உடுவில் பரிசளிப்பு விழா

குருநர் மீனவர் கோர்க்கோலை!

உடுவில் மகனரி கல்லூரியின் பரிசளிப்புவிழா, கடந்த சனிக்கிழமை (7-6-86) காலை 9-00 மணிக்குத் தொடங்கி, கல்லூரி முதல்வர் செல்வி C. V. செல்லையா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் யாழ் மாவட்டப் பேராயர் அதி. வண. வ. தியோகுப் பிள்ளை அவர்கள் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார் மாணவிகளால் ஆங்கிலப்பாடல்கள், நடனம், எட்கம் ஆகியவற்றை வழங்கப்பட்டன. இவை அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது. இக் கல்லூரி சகல துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்து வருவதை, கல்லூரி முதல்வர்தமது ஆண்டறிக்கையில் தெளிவாகக் காட்டியிருந்தார்.

உடுவில் மகனரி கல்லூரியில், வசதியுள்ள பெற்றோரின் பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல, எவ்வித வசதியுமற்ற வறிய குடும்பங்களிலுமிருந்து பல மாணவிகள் இலவசமாகக் கல்வி கற்று, முன்னேறி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“கொடியவர்களால் குருமராக குருநர் மீனவர்கள் கொலை செய்யப்பட்ட மிகவும் துக்ககரமான நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டிருக்கிறோம். 13 வயது பாலகன் முதல் 60 வயது வயோதிகர் வரை படுகொலை செய்யப் பட்டுள்ளனர். இவர்களுடைய ஆகம் சாக்கிசாக பலகுருமார் சமூகத்தில் கூட்டுத் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தல் நடைபெற்றது. இம்நெருக்கின் குடும்பங்களுக்கு எமது கவலையையும், அனுதாபத்தையும் தெரிவிக்கிறோம்” என்று சென்சஜேம்ஸ் தேவாலயத்தில் கடந்த புதன்கிழமை நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் கத்தோலிக்க திருச்சபை பேராயர் அதி. வண. வ. தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் கூறினர்.

நமது நாட்டின் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு உடுவில் அளித்து வரும் அளப்பரிய சேவையை நாம் பாராட்டுகிறோம் எனப் பலபெரியோர் அன்று நடைபெற்ற விருதுபாரணையில் மகிழ்வுடன் கூறினர்.

EDITORIAL

A Gloomy Political Horizon

Sri Lanka finds herself now swept into a kind of civil war that she is struggling to understand. For, in many instances the 'war' has become barbarism taken coolly in its stride, with Tamil civilian casualties having taken a heavy toll and civilian houses and business establishments lying flattened or lurching at odd intervals, roofless and windowless.

The bodies of ten men and women including a child of about eight years of age have been recently reported found in two cesspits at Uppuveli in the Trincomalee District. The mayhem at Uppuveli in which many school children were victims was a reprisal, it is believed, following a landmine blast at Palathapuram on 30-5-86, in which 26 soldiers and five civilians were reported killed. [An Army Court of Inquiry is investigating the blast.]

As we write these notes, *Kilinochi* is in the throes of a five-day fiery ordeal with the Tamil dailies only catching narrow glimpses of its agony. More than fifty civilians have been killed and some 2000 rendered homeless in the direct confrontation between the Government security forces and the Tamil resistance groups, during the period June 4 to 8. The villages most affected are Murikandy, Tharmapuram, Murasumudai, Uru-thirapuram, Thirunagar and Kanagapuram.

President Jayawardene addressing a meeting of the Parliamentary Group is reported to have said on 3-6-86:—

"There were some arm-chair critics who wanted to kill all the people of Jaffna. That was no solution to the problem. That was how a dictator would attempt to solve the problem..... I would like to leave my successor, a democratic country."

It is difficult to understand why the "arm-chair critic" should single out the Tamils in Jaffna alone for the liquidation. But we can understand the fears of the President on whom rests the responsibility for the future of the Tamil Community in Jaffna. At the rate in which killings have been taking place in the Jaffna district in recent months, of men, women, children (and even pensioners as they queued up to get their monthly pension), there has been genuine fear entertained by many specially in India, that what was happening in the North of Sri Lanka was strongly reminiscent of the policy of the Nazi Party in Germany and of its idolised leader, Adolf Hitler who spewed hate for anyone and anything not Aryan.

But the outrage of 'terrorism' is not as the President knows susceptible to easy solutions. In the international sphere, what is being hotly debated now at various levels is the definition of 'terrorism'. *Ali Triki*, Libyan Ambassador to the UN, a former Libyan Foreign Minister, shortly after he assumed his new duties in April this year had this to say about "terrorism" as 'practised' by the U.S.:—

"State terrorism practised by U.S. is not going to end the problem. Libya was prepared to co-operate with U.S. to combat terrorism, but there had to be agreement on its definition. For us the Palestinians are freedom fighters and the rebels in Nicaragua are criminals and terrorists."

The same sentiments were expressed by *Safia Gaddafi*, (wife of Colonel Gaddafi, the Libyan leader) when she met some foreign journalists shortly after the U.S. raid on Libya on 15-4-86 in which she lost her 15-month adopted daughter:—

"Muammar is not a terrorist. Reagan and Thatcher are terrorists. Muammar is a human being. He has adopted children without parents."

Has 'terrorism in Sri Lanka' been defined? No one can doubt that there are some resistance groups, who have taken up arms, killing soldiers, killing their compatriots and at times under stress ending their own lives. Their single overriding concern, they aver, is to make Sri Lanka a better place to live in, and to make their hearths and homes safe from marauding hordes. It is not certain at the moment if all militants in Sri Lanka are of the same ethnic group.

In some areas in Sri Lanka where there have been ethnic clashes, one group of the peasantry has been rehabilitated while the other group has been left to their own fate to die in jungles of starvation or prolonged malnutrition. This is a sore point for more 'terrorists' without an address, to come under the banner.

According to news reports, the *Sinhapura* Colonists at *Maha-divulawewa* in the Anuradhapura District, have been quickly rehabilitated after the recent riots in the colony in which some 20 were killed. A temporary army camp has been set up there, an A.G.A. has been posted to attend to relief measures, and Home Guards have been increased in number and more guns given to them. But the residents of *Uppuveli* in the Trincomalee District who went through a similar trauma have been left high and dry. News of rehabilitation schemes for them initiated by the government has not as yet reached us.

It is counter-productive in every sense to 'separate' one segment of a civilian population under severe stress from other

The Church of Sri Lanka**Ordinations:**

The Bishop of Kurunegala the Rt. Rev. Andrew Kumara or-dained to the priesthood the Rev. Nimal Wickramaratne and admitted to the order of Deacon Mr. Victor Moses at an ordination service held at St. Paul's Church, Kandy on Sunday the 18th May (Whitsunday)

The Bishop of Colombo admitted to the order of Deacon Mr. Selliah Philip Nesakumar and Mr. Edward Arumugam Jeyarajah at a service held at the Cathedral of the Living Saviour, Colombo on Friday 23rd May. Mr. Nesakumar comes from Chuadicuti St. John's Parish, and Mr. Jeyarajah comes from Uduthurai St. Mary Magdalene Parish. Both deacons are being posted to Christ Church parish, Ragala and will be assisting the Archdeacon of Nuwars Eliya Ven. Godwin Weserasuriya.

Youth Movement Conference:

This year the C. C. Y. M. Conference was held at Trinity College Kandy from April 22nd to the 27th. 170 youths from various parishes of the Diocese of Colombo participated. 15 youths from Jaffna (All from St. James' Church, Nallur) attended the conference. The conference was tri-lingual. The theme of the conference was "Jesus Christ sets us free". Every day there was a Bible Study, a talk and group discussion. These were done in

the language of the delegates. The Plenary Session for which all came together was tri-lingual. Mr. Prince Devanandan, a second year theological student acted as interpreter and proved himself equally proficient in all the three languages. Among the subjects studied and discussed were "Sri Lanka in agony cries out"; The Churches answer to that cry"; Injustice; Structure of the Church; Ethnic problem; Woman in society etc. It was indeed a cause for thankfulness that the Sinhala and Tamil youths under happy auspices were able to freely discuss the ethnic problem. The C. C. Y. M. hopes to put out the findings of the Conference. On the last day, the last session was set apart for Evaluation of the Conference. Many useful criticisms, suggestions and proposals were brought forward by the delegates who spoke. They will be considered when the next conference is arranged.

Thanks were expressed to the President of the C. C. Y. M., Mr. Nema Jayatunge, and the executive Committee, the chair person of the Conference the Rev. Jayasiri Peiris, the secretary Miss Prianka Mendis, and the treasurer Mr. Viraj Mendis who had been responsible for the smooth running of the Conference in every respect. The delegates had also so much to contribute and learn from each other. The fellowship enjoyed at the conference revealed that the bond that binds us together in Christ breaks down all barriers.

segments, in a unitary state involved in a civil war which affects all communities in the country. It is a sticky national situation which allows a hundred schools in a part of the country to languish and which permits an economic backlash by which certain items of trade as dry chillies and dry fish are banned from being transported "for security reasons". Economic and educational strangulation of the North, under any guise, cannot create a climate for peace and reconciliation.

As for the political solution, it has always been a puzzle to us how such a 'solution' could emerge simultaneously with a process of liquidating the 'terrorists'. A similar confusion arose in our mind when we read some years ago of U.S. President Gerald Ford who laid a wreath in memory of the Nazi Concentration camp victims at *Auschwitz* and then proceeded to Helsinki to a friendly chat with Brezhnev, the boss of a system responsible for maintaining numerous Soviet concentration camps.

The course which the explorations for a political settlement has taken, since the Indian delegation led by Mr. S. Chitham-baram, a Union Minister of State in India returned to New Delhi, has left us again here in Sri Lanka politically on the threshold "of days which are yet unknown".

According to a news item in the *Sunday Observer* of 1-6-86, the fresh proposals submitted by Colombo have not yet been communicated to the TULF and the Tamil resistance groups till India gets "the full clarifications" particularly with regard to the main problem which according to informed sources is "the inter-provincial police-force".

In the wake of this development across the Palk Strait, comes the news of the *Sri Lanka Mahajana Pakshaya*, (SLMP)—a political party in Sri Lanka which has not, as yet, showed all its cards—asking the Sri Lankan government to call an All Party Conference "to discuss the present situation in the country", a request which may be tantamount to the proverbial "Podsnip" mentality. Mr. Podsnip is a character in Charles Dickens who "puts behind him what he does not like and puts out of existence what he puts behind".

The enthusiasm with which the government has accepted this suggestion supported by other parties as the D. W. C., and the announcements subsequently made by the President indicate unambiguously that the government is a long way from ready to deal with the political solution on anybody's terms but its own.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 13th June 1986 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road Jaffna.